

Σκέψεις και προτάσεις (Ιούλιος 2009)

Το tamos.gr εγκαινιάζει μια νέα σελίδα με στόχο την αυστηρή κριτική, τον έλεγχο και την ενημέρωση των Αρχών της περιοχής Ασπροποτάμου για τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος και οι κάτοικοι. Εγκαινιάζουμε τη νέα στήλη με κάποιες σκέψεις μας σχετικά με το έργο που επιτελέστηκε τα τελευταία χρόνια.

Η θητεία του προηγούμενου Κοινοτικού Συμβουλίου υπό την προεδρία του πετυχημένου Προέδρου - Δασάρχη Στέργιου Ράπτη υπήρξε θετική και δημιουργική με πολλά και σημαντικά έργα υποδομής σε όλα τα διαμερίσματα της Κοινότητας. Επιγραμματικά, αναφέρουμε την κατασκευή του Διοικητηρίου στη θέση 3 Ποτάμια, έργο στολίδι για την ευρύτερη περιοχή του Νομού, την κατασκευή τοιχίων αντιστήριξης με πελεκητή πέτρα σε μήκος εκατοντάδων μέτρων, τη ριζική ανακαίνιση των κοινοτικών καταστημάτων στις πλατείες των χωριών, το πρόγραμμα εσωτερικής οδοποιίας, την ανάδειξη περιοχών ιδιαίτερου φυσικού κάλλους με χώρους πικ-νικ, την ανέγερση νερόμυλων στα σημεία που υπήρχαν οι παλιοί και είχαν καταρρεύσει με το πέρασμα του χρόνου, την κατασκευή νέων δεξαμενών νερού, τη συντήρηση του δικτύου ύδρευσης, κλπ.

Με την απόφαση του κ. Στέργιου Ράπτη να μην πολιτευτεί για τρίτη τετραετία λόγω των αφόρητων πιέσεων που δεχόταν για να ενδώσει σε παράλογες αξιώσεις, οι Ασπροποταμίτες εξέλεξαν με σχετική πλειοψηφία το σημερινό Κοινοτικό Συμβούλιο με επικεφαλής τον κ. Δημ. Βουρλίτση.

Οι προσδοκίες ήταν μεγάλες και ο πήχης ψηλά για το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο και ειδικά για τον Πρόεδρο Δημ. Βουρλίτση, ο οποίος έχοντας διατελέσει Αντιπρόεδρος και σύμβουλος στο Κοινοτικό Συμβούλιο τις δυο προηγούμενες τετραετίες, πιστεύετο ότι θα γνώριζε το αντικείμενο και τις ανάγκες των διαμερισμάτων και θα εξασφάλιζε τα αναγκαία κονδύλια μέσα από τα διάφορα ευρωπαϊκά και εθνικά προγράμματα για την εκτέλεση σημαντικών έργων υποδομής. Δυστυχώς οι προσδοκίες αυτές διαψεύστηκαν, πενιχρό το έργο του σημερινού Κοινοτικού Συμβουλίου.

Η επόμενη εκλογική αναμέτρηση πλησιάζει, δεν απομένουν παρά μερικοί μήνες για τη διενέργεια των νέων εκλογών της τοπικής αυτοδιοίκησης. Επιστούμε την προσοχή των υποψηφίων για την ανάληψη των αξιωμάτων αυτών, να καταρτίσουν έγκαιρα τα προγράμματά τους και να επιλέξουν με προσοχή τα στελέχη που θα επανδρώσουν τα ψηφοδέλτιά τους. Είναι καιρός η Τζούρτζια, ένα από τα πολυπληθέστερα χωριά της ΔΚ Ασπροποτάμου, χωριό με μεγάλη εδαφική έκταση και οικιστική πυκνότητα, να εκλέξει για πρώτη φορά δικό της Πρόεδρο. Επιδίωξη των Τζουρτζιωτών θα πρέπει να είναι η εκλογή ενός Προέδρου καταξιωμένου και πλαισιωμένου από ανθρώπους άξιους και εργατικούς από όλα τα κοινοτικά διαμερίσματα. Τελειώνοντας θα αναφέρουμε ποια είναι κατά τη γνώμη μας τα μείζονα θέματα που αφορούν την περιοχή μας και όπως πάντα περιμένουμε και τις δικές σας προτάσεις και επισημάνσεις.

Τι προσδοκούμε από το επόμενο Κοινοτικό Συμβούλιο

- 1) Αξιοποίηση των ευρωπαϊκών και εθνικών προγραμμάτων και ένταξη της περιοχής και των ανθρώπων της παραγωγικής τάξης σε αυτά, έτσι ώστε να κινηθεί η τοπική οικονομία και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για νέες θέσεις εργασίας. Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από επάρκεια μη ποιοτικών αγαθών - το σημείο κλειδί και ο βασικός στόχος ανάπτυξης της περιοχής (πέραν την ήπιας ανάπτυξης του τουρισμού) πρέπει να γίνει η παραγωγή πιστοποιημένων βιολογικών προϊόντων.
- 2) Να δημιουργηθούν υποδομές, να δοθεί βοήθεια, υποστήριξη και ενημέρωση στους κτηνοτρόφους, που φθίνουν χρόνο με το χρόνο, έτσι ώστε να ξαναγεμίσουν οι βοσκότοποι της περιοχής - τα περίφημα υποαλπικά λιβάδια της Πίνδου με αιγοπρόβατα και να παράγουν πιστοποιημένα βιολογικά κτηνοτροφικά προϊόντα τα οποία είναι περιζήτητα στην αγορά και με πολύ καλές τιμές για τους παραγωγούς.
- 3) Σήμερα το παραγόμενο γάλα τυροκομείται σε αυτοσχέδια υπαίθρια τυροκομεία. Είναι αναγκαία η ίδρυση ενός σύγχρονου τυροκομείου με προδιαγραφές, όπου θα παρασκευάζονται αγνά τυροκομικά προϊόντα με πιστοποίηση (φέτα, γραβιέρα, κασέρι, μανούρι, μυζήθρα, ξινόγαλο). Να χτιστεί ένα εκθετήριο - κιόσκι σε επίκαιρο σημείο της οδικής αρτηρίας Πύλης - Καλαμπάκας εξοπλισμένο με προθήκες και ψυκτικές εγκαταστάσεις για την πώληση των τοπικών προϊόντων (εκτός από γαλακτοκομικά, μέλι, τραχανά, χυλοπίτες, βότανα κ.α.).
- 4) Οι εκκλησίες μας, τα γεφύρια μας αλλά και τα πετρόκτιστα σπίτια μας, όλα μνημεία του πολιτισμού μας, έχουν ανάγκη συντήρησης. Ειδική μέριμνα για τα σπίτια, οι κληρονόμοι σε κάθε σπίτι πολλοί, δύσκολη η συνεννόηση και η εύρεση χρημάτων για ένα σπίτι που λειτουργεί μόνο κατά το θέρος. Να ενταχθούν σε πρόγραμμα συντήρησης και αποκατάστασης με στόχο να γίνουν λειτουργικά και τους χειμερινούς μήνες, συντελώντας κατ' αυτό τον τρόπο στην ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας (ταβέρνες, καφενεία κλπ). Για παράδειγμα επιδότηση για αντικατάσταση της στέγης και των κουφωμάτων, στήριξη μπαλκονιών, μελέτη για θέρμανση και για προσθήκη βοηθητικών χώρων χωρίς να καταστρέφεται η αρχιτεκτονική τους κ.α.
- 5) Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα 70-80 χλμ απόσταση από το πλησιέστερο φαρμακείο και Κέντρο Υγείας δημιουργούν ανασφάλεια, η περιοχή κατοικείται κατά το πλείστον από ηλικιωμένους και παιδιά. Κατά τους θερινούς μήνες αλλά και όλα τα Σ/Κ του έτους πρέπει να υπάρχει οργανωμένο και επανδρωμένο ιατρείο.
- 6) Ολοκλήρωση της εσωτερικής οδοποιίας, να μην υπάρχει ούτε μέτρο κακοτράχαλου μονοπατιού, ένα έργο που τουλάχιστον στην Τζούρτζια έχει καθυστερήσει πολύ.
- 7) Καθαριότητα, όλοι γνωρίζουμε τα σημεία-ντροπή στα χωριά μας, τοποθεσίες που για χρόνια ασχημαίνουν και πληγώνουν (πχ παλιά χωματερή Σμίξη). Να δημιουργηθεί συνεργείο που να σαρώνει την περιοχή και να μαζεύει ότι πετιέται ανεξέλεγκτα. Και φυσικά καθημερινή αποκομιδή σκουπιδιών κατά τους θερινούς μήνες και κατά τις γιορτές (πχ κατάσταση Μπρούμπαρ μετά το Πάσχα).
- 8) Σημείο των καιρών, τα ΙΧ αυτοκίνητα περισσεύουν, πρόβλεψη χώρων στάθμευσης αλλά και μέτρα απαγόρευσης, όλοι θυμόμαστε τα παρκαρισμένα

αυτοκίνητα και στις δυο πλευρές των στενών δρόμων η μπροστά στο γκαλντερίμι της πλατείας.

- 9) Φύλαξη της περιοχής κατά τους χειμερινούς μήνες στην ουσία και όχι στα χαρτιά. Προστασία των εκκλησιαστικών μνημείων (πχ συναγερμός με σύνδεση σε ΑΤ) αλλά και από τις ανεξέλεγκτες παρεμβάσεις. Δεν αγγίζουμε αν δεν πάρουμε άδεια από την Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.
- 10) Προστασία του Ασπροπόταμου από λύματα, παράνομες μεθόδους αλιείας, αμμοληψίες.
- 11) Λειτουργία γραφείου Κοινότητας στο Διοικητήριο κατά τους θερινούς μήνες.
- 12) Αποκατάσταση παραδοσιακών πηγών, επανασυλλογή του νερού, χτίσιμο των υπό κατάρρευση τοιχοποιιών, τοποθέτηση πέτρινης κοπάνας, σήμανση των μονοπατιών που οδηγούν σε αυτές αλλά και σε άλλα αξιόλογα σημεία των χωριών (θέσεις θέας, καταρράχτες κλπ).

Προτού κλείσουμε αισθανόμαστε την αδήριτη ανάγκη να επανέλθουμε στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ανθρώπων που ασχολούνται ακόμα - σε πείσμα των καιρών - με την ορεσίβια εκτροφή αιγοπροβάτων. Οι συνθήκες που διαβιούν οι άνθρωποι αυτοί είναι πρωτόγονες και απαράδεκτες για τη σημερινή εποχή. Πρέπει η τοπική αυτοδιοίκηση να ενδιαφερθεί και να προστρέξει με βελτίωση και συντήρηση του οδικού δικτύου προς τα ποιμνιοστάσια, βελτίωση των εγκαταστάσεων διαμονής, καταλύματα για τους ποιμένες που να παρέχουν τα ελάχιστα για την ανθρώπινη διαμονή αλλά και εγκαταστάσεις για τα αιγοπρόβατα προκειμένου να προστατεύονται στοιχειωδώς από τις δύσκολες καιρικές συνθήκες.

www.tamos.gr

Υ.Γ. Προτείνουμε στον Πρόεδρο και στα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου να προμηθεύσουν τους κατοίκους που διαμένουν κατά μήκος του κακοτράχαλου μονοπατιού Μπρούμπας – Αγ. Θανάση (ανάβαση 20%) με ένα ζευγάρι τσαρούχια από τα καλά με τα καρφιά, μια γκλίτσα από κρανά και ένα γκαζοκάντηλο για να μπορούν να βγαίνουν από τα σπίτια τους και να μην τσακίζονται. Το θέμα του μονοπατιού αυτού το έχουμε θέση με υπόμνημα προς την Κοινότητα εδώ και 6 χρόνια αλλά δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν βρέθηκαν τα λίγα χρήματα που απαιτούνται για την κατασκευή του.

Να θυμίσουμε στους νεότερους ότι το μονοπάτι αυτό διαδραμάτισε ιστορικό και σημαντικό ρόλο μέχρι και δεκαετία του 50 καθώς από εκεί περνούσαν οι ηρωικές Τζουρτζιώτισες νοικοκυρές ζαλωμένες τα μάλλινα σκουτιά, τις βελέντζες, το καζάνι και τη σκάφη για να πάνε στον Ασπροπόταμο να πλύνουν. Εκεί άναβαν φωτιά να ζεστάνουν νερό στο καζάνι, έριχναν λίγη στάχτη για αλισίβα και έπλεναν τα ρούχα. Στη συνέχεια τα κοπανούσαν με το θρυλικό κόπανο που αντηχούσε ρυθμικά τον κόπο τους σε όλο το χωριό και τα άπλωναν πάνω στις λευκές και πεντακάθαρες ποταμόπλακες. Επίσης, το ίδιο μονοπάτι χρησιμοποιούσαν για να πάνε στο κοιμητήριο να ανάψουν το καντήλι για τα προσφιλή τους πρόσωπα αλλά και για πάνε τα γεννήματα (καλαμπόκι, στάρι) φορτωμένα στην πλάτη τους στον νερόμυλο του χωριού.

Αιδώς κύριοι, κατ' ευφημισμό τοπικοί άρχοντες.